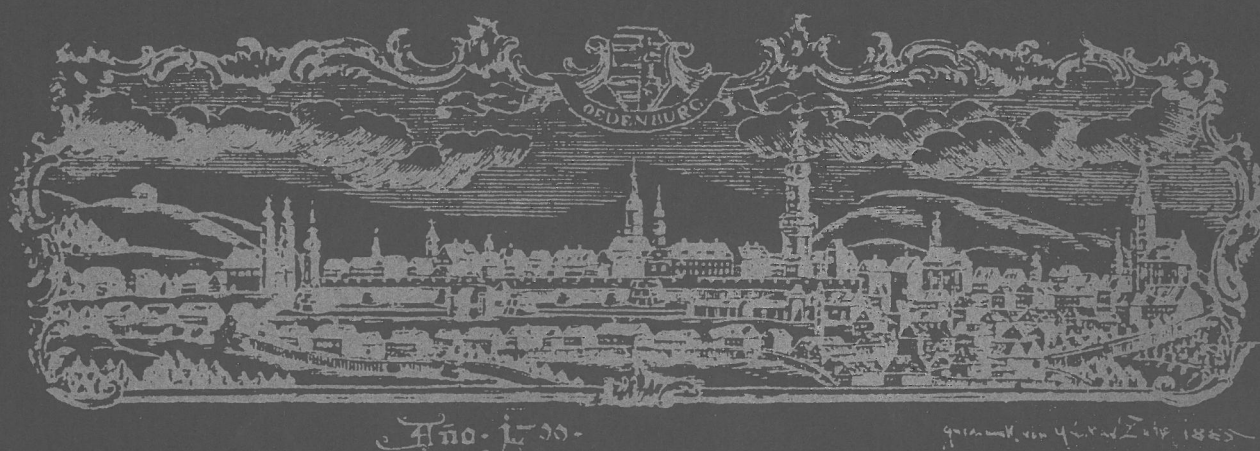

Nyugat-Magyarországi Egyetem
Erdőmérnöki Kar

A 2002. évben tiszteletdiplomában részesült
erdőmérnökök rövid szakmai életrajza

Sopron
2002.

ELŐSZÓ

A Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kara a Selmeci Akadémia közvetlen jogutódaként majd két évszázada minden évben elbúcsúztatja végzős hallgatóit. A kapcsolat az Alma Materhez életpályájuk egészén át megmarad, hiszen összetartja a hallgatókat és oktatókat az a nemes hagyomány, amit mi selmeci szellemként tisztelünk. Az Egyetem padjait elhagyó valétások számára kitörölhetetlen emlék a Sopronban eltöltött néhány év, de az Alma Mater sem feledkezik meg az itt felnőtt nemzedékekről.

Ennek egyik hagyományos és ünnepélyes megnyilvánulása, hogy a tanévnyitó ünnepélyen tiszteletdiplomát nyújtunk át az Alma Materben 50 éve (aranyoklevelesek) és 60 éve (gyémántoklevelesek) végzett erdőmérnök kollégák részére. A 2002/2003 tanév ünnepélyes megnyitásán 7 gyémántoklevél és 31 aranyoklevél kerül adományozásra a Kari Tanács határozata alapján, amellyel az Alma Mater tisztelettel fejet hajt idős gyermekei előtt, megköszönve életművüket, az elmúlt 50-60 év munkásságát, és mindazt, amit a magyar erdőkét, a magyar haza felvirágoztatásáért tettek.

A Kar vezetése mélységesen átérzi azt a sok nehézséget, gondot, amellyel az elmúlt fél évszázad alatt meg kellett küzdeni, szerény eszközeinkkel igyekszünk elismerni azt, amit annak idején a sors számukra megadni nem tudott. Szeretnénk arany- és gyémántdiplomásaink munkáját, életét példaként a fiatal generációkkal megismertetni.

Különösen ajánljuk e kiadványt tanulmányaikat kezdő ifjú hallgatóink számára, de reméljük, minden érdeklődő olvasó elismeréssel adózik idős kollégáink munkássága előtt.

Sopron, 2002. szeptember hó

Jó szerencsét! Üdv az erdésznek!

Prof. dr. Mészáros Károly
dékán

GYÉMÁNTOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Festő Szabó László (1920) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 6721 Szeged, Vadász u. 4.

Oklevél száma: 164. Kelte: 1942. október 3.

Erdőmérnöki oklevelét 1942-ben vehette át. Diplomája megszerzése után segéderdőmérnökként a Csíkszeredai Erdőigazgatóságon kezdett dolgozni.

1943-tól 1944-ig katonai szolgálatot teljesített, ahol honvéd-mérnöki tanfolyamot végzett, majd a Haditechnikai Intézethez nyert beosztást.

1945-től a Kaposvári Erdőigazgatóságon, majd a Barcsi Erdőgondnokságon tevékenykedett.

1947-től a Füzérkomlói Erdőgondnokságot vezette, majd a Miskolci Erdőigazgatóságon volt központi szakelőadó.

1951. és 1952. között a Miskolci Erdőrendezőségen beosztott mérnök.

1953-tól a Pécsen a Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál operatív dolgozó és műszaki ellenőr.

1960-tól az ÁFTH Baranya Megyei Felügyelőségnél csoportvezető, majd a Csongrád Megyei Felügyelőségnél osztályvezető.

1968-tól 1982-ig az Alsó-Tiszavidéki Vízügyi Igazgatóságnál csoportvezető.

1982-ben nyugállományba vonult, majd 1983-tól 1988-ig a Vízügyi Igazgatóságon szaktanácsadóként dolgozott.

Szakirodalmi tevékenysége a geodézia területére terjed ki. Tanfolyamokat vezetett és szakértőként is dolgozott. Munkahelyein társadalmi tevékenységet folytatott.

Eredményes szakmai munkájáért „Kiváló Dolgozó” kitüntetést illetve államtitkári dicséző elismerést kapott.

Dr. Kassay F. László (1919) aranyokleveles erdőmérnök, gépészmérnök

Címe: 1122 Budapest, Goldmark K. út 8.

Oklevél száma: 140. Kelte: 1942. február 6.

Erdőmérnöki oklevelét 1942-ben szerezte meg. Gyakorlati munkásságát 1942-ben a Nagybányai Magyar Királyi Erdőigazgatóságnál kezdte mint kopárfásító mérnök a szilágysági vadpatakok szabályozásával.

Innen vonult be katonának. Három év katonai- ebből kettő frontszolgálat- és rövid szovjet fogság után 1945-ben Nován lett erdőgondnok, egyben itt építette az első magyar falepárlót.

Budapestre helyezték az ERDŐKÉMIA Vállalat (később Erdei Termék) vezérigazgató-helyettesének.

1951-től az ERDŐKÖZPONT, majd az FM osztályvezetője. Itt később az Építési Igazgatóság vezetője.

1954-ben koncepciók per során börtönbe került, de rehabilitálták.

1955-től a Talajjavító Vállalat főmérnöke, ahonnan 1956-os tevékenysége miatt 1958-ban leváltották. Közben gépészmérnöki oklevelet szerzett (1960). Ekkor került az ERDŐTERV-hez, mint gépész tervező.

1960-ban kinevezték a MEZŐGÉPTRÖSZT igazgatóhelyettes főmérnökének, ahol 28 nagyvállalat műszaki fejlesztését irányította 1974-ig.

A tröszt felbomlása miatt 1974 végén az Agrárgazdasági Kutatóintézethez került. Itteni tudományos munkája a kandidátusi fokozatot hozta számára az ismert C-eta módszer megteremtéséért.

1978-tól az AKI átalakítás miatt az MGÉSZV Vállalat tudományos osztályvezetője lett. Itt a mező- és erdőgazdaság számítógépes rendszereit fejlesztette ki, de folytatta a mezőgépek és az energiarendszerek fejlesztését is. Ő az automata gyümölcsbetakarító robotgépek feltaláló úttörő fejlesztője, melyet 1992/97-ben amerikai közreműködéssel épített meg és több USA-beli előadáson ismertetett.

Munkásságával szerezte meg az „MTA doktora” legmagasabb tudományos fokozatot.

1999-ig a növénytermesztés termelési függvényeit alkotta meg. (a „Kassay-Ferenczy un. FAKTREGR-függvény” valamennyi független változót figyelembe veszi. Múlt évben adta ki „A műszaki fejlesztés rendszere” című legújabb könyvét. Ezzel publikációinak száma 216-ra emelkedett, amelyek között 14 szabadalom, 8 szerzői szoftware jogalkotás és 7 szakkönyv van.

Több katonai és polgári kitüntetést kapott.

Lessényi Béla (1919) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1111 Budapest, Lágymányosi u 17/A.

Oklevél száma: 142. Kelte: 1942. február 6.

1942-ben szerezte erdőmérnöki oklevelét. 1942. február 6-tól június végéig mint tanársegéd dolgozott az Egyetem Erdészeti Földméréstani Tanszékén.

1942. június végén Nagybánya városhoz került szerződéses főmérnöknek, ahonnan még az év augusztusában kinevezték Szombathelyre az Erdőigazgatósághoz.

1942. októberében behívták katonának a Soproni Gépkocsizó Nehéztüzérséghez. A karpaszományos és hadapródiskolák elvégzése után 1944. tavaszán a honvédmérnökkarhoz vezényelték a Györszentiváni Lőtér erdeinek kezelésére. Itt vett részt a keletről áttelepült Kistopolyai Erdőhivatal bevonásával létrehozott Györszentiváni Erdőhivatal megszervezésében.

1945. április elején Györszentivánban fogságba esett. Asztrahánba vitték hadifogságba, ahonnan betegen érkezett haza 1945. novemberében.

1946-ban jelentkezett szolgálatra és Szombathelyről Budapestre került.

1946. márciustól a Budapesti Erdőigazgatóság Kereskedelmi Osztályán kezdett dolgozni, ahol a fakereskedők elszámoltatása volt a feladata.

1946. novemberében áthelyezték a Zalaegerszegi Erdőigazgatósághoz a Zalabaksai Erdőgondnokság vezetőjének.

1949. novemberében az Erdőközpont a Miskolci Erdőgazdaság N.V. szakmai vezetésével bízta meg, majd az Erdészeti N.V. átszervezése miatt 1950. december 1-től a 13. sz. Erdőrendezőséghez osztották be üzemtervezőnek.

1954. május 1-től az Állami Erdőrendezési Intézet 1. sz. Budapesti Kirendeltségéhez helyezték át. Az erdőrendezőségeken erdőrendezéssel, háromszögeléssel foglalkozott és részt vett az 1961. évi VII. törvény végrehajtásában.

1964-től kirendeltségvezető-helyettes.

1968-ban áthelyezték főmunkatársnak a MÉM Erdészeti Hivatalához. Munkaköre az egész országra kiterjedően az üzemtervekkel kapcsolatos feladatokból állt.

1980. decemberében nyugállományba vonult.

1981. január elsejétől nyugdíjasként az ERTI különböző kutatási munkákban részmunkaidőben dolgozott 1990-ig.

Munkája elismeréseképp a „Minisztérium Kiváló Dolgozója” kitüntetést (1972, 1976) kapott . 1974-ben „Aranyfokozatú Törzsgárda Tagságot” kapott.

Dr. Madas László (1920)erdőmérnök

Címe: 2025 Visegrád, Mátyás király u. 49.

Oklevél száma: 165. Kelte: 1942. október 3.

1942. július 1-én kezdett dolgozni az Egyetem Út- vasút-építéstani Tanszékén mint díjas gyakornok, majd novembertől ugyanott műegyetemi adjunktus.

1943. júniusától a Nagybányai Magyar Királyi Erdőigazgatás segéd-erdőmérnöke volt.

1943. október 1-től 1945. május 15-ig katonai szolgálatot teljesített a 101. vasútépítő ezredben. Innen került orosz hadifogságba, ahonnan 1948. október 27-én szabadult.

1948. november 1-től a Budapesti Erdőigazgatóság Nagykovácsi Erdőgondnokság vezetőjeként kezdte meg munkáját.

1950. júliusától a Szentendrei Állami Erdőgazdaság főmérnöke volt.

1952-től a Pest megyei Erdőgazdasági Egyesülés főmérnöke.

1953-tól az ÁGEM Észak-Magyarországi Erdőigazgatóság tervezési és termelési osztályvezetője.

1954-től a Pilisi Állami Erdőgazdaság Visegrádi Erdészetének vezetőjeként tevékenykedett.

1969-től a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság igazgatója.

1984. január 1-én nyugállományba vonult.

Nyugállományban nem vállalt szolgálatot, de szoros kapcsolatot tart fenn néhány fiatalabb kollégával.

Szakirodalmi munkáságának munkái: Pankotai - Madas: „Közelítés szállítás hegyvidéki erdeinkben” (1956) és Madas: „Ígéretes fákra alapított fatermesztési terv a Visegrád 77/A erdőrészen”. Megjelent két fordítása: H. Krutzsek- „Erdők megújítása” (1999), és Fuch Frigyes- „Magyarország őserdei” (2001). Ezekon kívül 37 cikke jelent meg különböző szaklapokban.

Tagja az OEE Szeniorok Tanácsának és az „Erdők a Közjóért” szakosztálynak. 1969-ben a Magyar Tudományos Akadémia az erdészeti tudományok kandidátusává nyilvánította és ez évben az Egyetem az erdészeti tudományok doktorává fogadta.

Több kitüntetést kapott szakmai munkája elismeréseképpen, köztük „Kiváló Dolgozó” kitüntetések, „Árvízvédelemért” érem (1956), „J. W.von Goethe Stiftung- Basel: Europa Preis für Laudespflege” (1974), „Széchenyi István emlékérem” (1974), „Bedő Albert emlékérem” (1979), „Környezetünk védelméért és fejlesztéséért emlékérem” (1982).

Mayer György (1919) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 6720 Szeged, Kölcsey u. 4.

Oklevél száma: 143. Kelte: 1942. február 6.

1942. április 8-án a Kézdivásárhelyi Erdőfelügyelőségi Kirendeltség volt első munkahelye. Feladata az erdőbirtokossági társulások gazdálkodásának irányítása volt.

1942. októberében bevonul katonának, ahonnan 1945. novemberében szerelt le.

1946. januárjában a Szegedi Erdőigazgatóságon vállalt munkát műszaki és birtokpolitikai előadóként, ahonnan a Szentesi Erdőfelügyelőséghez került erdőgondnoknak.

1948-tól a Szegedi Erdőfelügyelőség beosztott mérnökeként dolgozott.

1949-től az FM által rendelkezési állományba helyezték. Pár héttel később az Erdőközpont Budapest- Terv és Ellenőrzési Főosztályán kezdett dolgozni, ahol részt vett az államerdészet első 5 éves tervének kidolgozásában.

1949. novemberétől a Szegedi Erdőgazdaság Nemzeti Vállalat, Műszaki Osztályának műszaki előadója, később az Anyagforgalmi Osztály megbízott vezetője, majd az Üzemgazdálkodási Csoport üzemgazdászaként tevékenykedett.

1950-től a Szegedi Állami Erdőgazdaság műszaki, birtokpolitikai és üzemgazdasági előadója. Ezt követően főmérnöknek nevezik ki.

1953-tól a Kecskeméti Állami Erdőgazdaság tervelőadója.

1954. december 1-től a Szegedi Állami Erdőgazdaság tervelőadói munkakörében dolgozott.

1956-tól a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalat Szegedi kirendeltségén dolgozott. A Tajói Állami Gazdaság felmérése, 5000-es szintvonalas alaptérképek és térképfelújítási felmérések, tagosítások képezték munkáját.

1961-től az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóság munkatársa Szegeden. Erdészeti munkák tervezésével, kivitelezésének irányításával, hullámtéri véderdő tereprendezéses felújításával, csatornafásításokkal foglalkozott. Közreműködött az árvízvédelmi csoport munkájában.

1972-től a Békés és Csongrád megyei Állami Gazdaságok Szakszolgálati Állomása munkatársa Szegeden, ahol az Erdészeti és Geodéziai Csoport vezetője. 16 állami gazdaság ez irányú munkáinak tervezése és irányítása képezi feladatát.

1977. januárjától a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalat Felmérési Osztályán Szegeden dolgozott. Térképfelújításokhoz végzett belterületi felméréseket.

1977. áprilisától az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóság munkatársa. Több mint 2000 ha erdőt mentett meg a végleges felszámolástól. Az 1969-ben megkezdett hullámtéri szabadontartandó sáv -Tisza, Körös, Maros folyók mentén- tervezésének befejezése is a feladata.

1979. október 31-én ment nyugdíjba.

1980-1987. közötti időszakban a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Szegedi kirendeltségénél közműfelmérési munkákat, geodéziai számításokat végzett illetve ellenőrzött.

Szakmai tevékenységének elismeréseképpen 4 „Kiváló Dolgozó”, 1 „Kiváló Újító ezüst fokozata” és 2 „Árvízvédelemért” kitüntetést kapott.

Molnár István (1918) aranyokleveles erdőmérnök
Címe: 7633 Pécs, Bihari János út 3/a.
Oklevél száma: 154. Kelte: 1942. június 16.

meghalt 2007 - keze

Erdőmérnöki oklevelét 1942-ben szerezte meg. Oklevele megszerzése előtt gyakornokként dolgozott az Erdőrendezéstani Tanszéken.

1942. decemberétől Nagybányán az Erdőigazgatóságon kezdett dolgozni, majd Zilahon az Erdőfelügyelőségen segéderdőmérnök.

1942-től 1947-ig katonai szolgálatot teljesített és szovjet hadifogságban volt.

Hazatérése után a MÁLLERD Pécsváradi Erdőgondnokságánál beosztott erdőmérnök, majd 1948-50 között Zobákpusztán erdőgondnok.

1950-től a Mecsek - Keleti Állami Erdőgazdaság igazgatóhelyettes főmérnöke, majd Árpádtetőn erdészvezető.

1953-ban az erdőgazdaságnál erdőművelési, majd 1954-től 1964-ig fahasználati előadó.

1964-től csoportvezető beosztásban dolgozott. 1968-tól ellenőrzési osztályvezető, majd 1973-tól műszaki gazdasági szaktanácsadó.

1978. végén nyugállományba vonult. Nyugdíjba vonulása után sem szakadt el a szakmától, élénk kapcsolatot tart munkatársaival és a fiatalabb kollégákkal.

1954-től 20 éven keresztül az OEE Baranya megyei Csoportjának titkára volt.

Szakmai munkásságát 4 alkalommal az „Erdészet Kiváló Dolgozója” kitüntetéssel jutalmazták, de megkapta az „Ifjúságért érdeméremet” és nyugállományba vonulása alkalmával a „Kiváló Munkáért” miniszteri kitüntetést is.

Pechtol István (1918) aranyokleveles erdőmérnök
Címe: 9024.Győr, Bartók B. u. 14.
Oklevél száma: 155. Kelte: 1942. október 3.

meghalt 2003-ban

1943. október 3-án tette le az utolsó szigorlatát. A diploma megszerzése után azonnal munkába állt. Üzemtervkészítésben vett részt, Oroszvár-Dunacsúny községek határában.

1943. január 28-i hatállyal a Csíkszeredai Állami Erdőgazdasághoz nevezték ki segéderdőmérnöknek.

Ez év októberében behívták katonának. A háború viszontagságai után 1945. júliusában szerelt le.

Csíkszeredáról a megalakult Zalaegerszegi Állami Erdőigazgatóságra helyezik segéderdőmérnöknek.

1946-tól Mezőhegyesen erdőgondnok, egyben az Állami Gazdaság mintabirtokának kezelője, a vadgazdálkodás irányítója.

1950. márciusától a Szegedi Erdőgazdasági NV. központjába került, ahol fahasználati-fakereskedelmi előadó.

1950. augusztusától a nagy átszervezés során Szentesre helyezik tervelőadónak. Szentesen az erdőgazdaság megszűnése után Gyulára került igazgatóhelyettesnek.

1951. őszén saját kérésére visszahelyezték Zalába, ahol Bánokszentgyörgyön erdőművelési előadó. Átszervezés miatt Lentibe került, ahol erdőművelési főmérnök.

1955-ben újabb átszervezés következik, áthelyezik Somogyba, Nagyatádra igazgatóhelyettes főmérnöknek. 1956-os szereplése miatt felmentik állásából, alacsonyabb munkakörbe helyezik, fizetését csökkentik. A Balatonfelvidéki Erdőgazdaság fogadja be.

Itt szakfelügyelő, majd erdóművelési előadó. Ezt követően saját kérésére a Kisalföldi Erdőgazdasághoz került szakirányítási, majd erdóművelési munkakörbe.

Az 1963-66 közötti időben növényvédelmi oklevelet szerez a Gödöllői Egyetemen. A Kisalföldi Erdőgazdaság megbízta az erdővédelmi munkák irányításával. Ezt követően mellékállásként a Tanulmányi Erdőgazdaságnál is elvállalta az erdővédelmi munkák irányítását. Ezen idő alatt állította össze a „Vegyszeres erdővédelmi útmutató” című könyvét kerületvezető erdészek, csemetekert kezelők részére.

1978. végén nyugállományba vonult.

Nyugdíjasként a Kisalföldi Erdőgazdaságnál előbb az erdóművelési csoporton belül főleg erdővédelmi munkában vett részt, majd az Országos Trófeabíráló Bizottság győri részlegénél dolgozott 1998-ig.

Szakirodalmi tevékenysége: „Csemetetermelési útmutató termelőszövetkezetek részére”. Cikkek, tanulmányok az „Erdő” és az „Erdészeti Lapok” című folyóiratokban.

Szinte minden munkahelyén megszervezte illetve folytatta az OEE helyi csoportjainak munkáját. Hosszú évtizedeken keresztül volt a helyi csoportok titkára, részt vett a MTESZ megyei intéző bizottságainak munkájában.

Szakmai munkásságát több kitüntetéssel ismerték el, több „Kiváló Dolgozó”, „Kiváló Újító Bronz fokozata”, valamint a „Munka Érdemrend Bronz fokozata” kitüntetést kapott. 1993-ban a Magyar Köztársaság Honvédelmi Minisztere a „Független Magyarorszáért” emlékérmel adományozta számára.

ARANYOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Bárdfalvy Ferenc (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Petőfi S. u. 15/a.

Oklevél száma: 1. Kelte: 1952. 12. 31.

1953. január 1-én lépett munkába a Tolna Megyei Erdőgazdasági Egyesülés Tamási Erdőgazdaságának Hőgyészi Üzemegységénél, majd az Üzemegységek összevonása után a Hőgyészi Erdészethél kezdett dolgozni. 1953. április 1-én, mint erdészetvezető. Első feladata egy 20 hektáros, erdősítésre átadott mezőgazdasági terület felmérése és erdősítési tervének elkészítése volt.

Mintegy két év után az Erdőgazdaság Pári Erdészetéhez került műszaki vezetőnek. Az itt eltöltött egy év után a Tamási Erdőgazdaság központjában lett műszaki előadó, ahol a magas és mélyépítés tartozott feladatai közé.

1957. április 1-én Bajára, a Gemenci Erdőgazdasághoz került erdőfelügyelőnek. Ebben a munkakörben tevékenykedett az erőrendezőségek, erdőfelügyelőségek 1968. év eleji megszervezéséig. 1968. január 15-én kinevezték a Pécsi Erdőrendezőség Bajai Erdőfelügyelőségének vezetőjévé.

1975. július 1-én átszervezés következtében a Bajai Erdőfelügyelőség a Budapesti Erdőrendezőséghez került. Újabb átszervezések következtében az erdőrendezőségekből erdőfelügyelőségek, az erdőfelügyelőségekből pedig erdészeti osztályok lettek. Az átszervezések után a Budapesti Erdőfelügyelőség Bajai Osztályának vezetője lett. Mint osztályvezető ment nyugdíjba 1990. december 31-én.

Szakmai munkája elismeréseként két alkalommal kapta meg az „Erdészet Kiváló dolgozója” kitüntetést.

Búzás László (1928) okleveles erdőmérnök

Címe: Castle Point Drive, Sarasota 9611, FL34238

Oklevél száma: 171. Kelte: 1952. 09. 27.

1952-ben kezdett dolgozni a Veszprémi Erdőmérnöki Hivatalnál, majd a Pécsi Erdőmérnöki Hivatalban.

1954-től a Budapesti Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti Osztályán dolgozott.

1956-ban a Budapesti Erdészeti Kutató Intézet aspiránsa. Kutatási témája az erdészeti utak talajmechanikai javítása és a fatermelés kihasználásának gépesítése. Tanulmányait nem fejezte be, 1956. novemberében külföldre távozott.

1957-től műszaki rajzoló a Dewey & ALMY Chemical Co., Cambridge, Mass. USA vállalatnál. Gépek részleteinek rajzolásával foglalkozott.

1959-től egyetemi tanulmányokat folytatott -Harvard University, Cambridge, Mass. USA egyetemen. 1960-ban kapott Master of Science oklevelet. Szűkebb szakterülete a talajmechanika.

1960-tól áll munkába a Tippetts-Abbott-McCarthy-tratton (TAMS), New York, N.Y. USA Mérnöki Tervező irodában. Általános mérnöki munkát folytat, főleg gát, alagút és vízierőművek tervezésével foglalkozik, főmérnöki és munkavezetői beosztásban.

1979-től Harza Engineering Co. Chincago, USA-nál dolgozott. Vízierőművek, gátak és alagutak tervezésével foglalkozott. Főmérnök, hivatalvezető és a vállalat résztulajdonosa.

1986-tól Talajmechanikai osztályvezető a Frederic R. Harris, Inc., New York, N.Y. USA vállalatnál, ahol rakpartok, mólók és katonai épületek tervezésével foglalkozott.
1995-ben nyugdíjba vonul, de továbbra is tanácsadója a Frederic R. Harris Inc., vállalatnak.

Cebe Zoltán (1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 9900 Körmend, Rákóczi u. 80.

Oklevél száma: 151. Kelte: 1952. 08. 26.

1952. augusztusában szerzett erdőmérnöki oklevelet.

1952. szeptember 1-től a Szombathelyi Állami Erdőgazdaságnál, majd ennek jogutódjainál dolgozott 1968. április 15-ig. 1955-ig műszaki előadó, 1957-ig erdőművelési előadó. Az 1956-os események büntetéseként visszaminősítették erdészeti műszaki vezetőnek. 1964-től dolgozott ismét a központban fásítási művelési előadóként.

1969. április 15-én az akkor megalakuló Állami Erdőrendezőséghez került szakfelügyelőnek. Munkája során foglalkozott az erdőtelepítés, erdőművelés, ültetvényes erdőgazdálkodás kérdéseivel, a közjóléti erdőgazdálkodás kialakításával, parkerdők, útfásítások, autósziphenők létesítésével. A 84-es Sopron – Balatonederics útvonal Vas megyei szakaszának fásítása és az autósziphenők létesítése országos példa lett. Községfásítások, parkerdők létesítése és felújítása mellett foglalkozott a nagycsemetével létesített fenyő ültetvények kialakításának elméleti és gyakorlati kérdéseivel.

1989. április 30-án vonult nyugdíjba.

Megalapítja a Közjóléti Szakosztályt, amely még ma is eredményesen működik. 8 évig volt a megyei erdészeti egyesület társelnöke és 8 évig az „ERDŐ” szerkesztőbizottságának tagja. A „Pannónia Napok” szervezője, résztvevője. Természetvédelmi szervezetek és fásítási kampányok aktív résztvevője.

Irodalmi munkássága széles körű. Publikál az „Erdő” című folyóiratban, az Akadémiai Kiadónál.

Szakmai munkájának elismeréseként több „Kiváló Dolgozó” kitüntetést, valamint életművéért 2001-ben az Országos Erdészeti Egyesület „Bedő Albert díj”-át vehette át.

Chrenóczy-Nagy László (1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 2013 Pomáz, Orlovác u. 25.

Oklevél száma: 174. Kelte: 1952. 09. 27.

1952-ben a Baranya megyei Erdőgazdasági Egyesülés műszaki osztályán kezdett dolgozni mint beosztott mérnök. Ezt követően két év katonai szolgálat következett.

1956-ban az Erdőgazdasági Építőipari Vállalat Bükkzentkereszti Építésvezetőségén, majd a Kaposvári Építésvezetőségén dolgozott építésvezető-helyettesi munkakörben. A bükkzentkereszti, csipkés-kúti és a karádi erdészeti utak építését irányította.

1956-1959 között a 3. sz. Mélyépítő Vállalatnál volt építésvezető. Fontosabb munkái: Pécs nyugati városrész (volt reptér) beépítéséhez szükséges iparvágány kiépítése, továbbá a Kővágószőlős-Hetvehely közötti, a Mecsek hegységen átvezető, nehéz terepen épülő állami közút és a Hetvehely Nyárasvölgyi erdőgazdasági út kiépítése.

1959-től főépítésvezető volt, három építésvezetőséget irányított. Irányította a Pécs város épülő lakótelepeinek mélyépítési munkáit, az uránérc bányászat bányászati létesítményeinek kivitelezését, uránérc dúsítás létesítményeinek és a Mohácsi Farostlemezgyár építését.

1961-től átszervezés következtében a Baranya megyei Állami Építőipari Vállalat fő-építésvezetőjeként a Baranya megyei munkák mellett szervezte és irányította Szentgotthárd, Körmend, Szombathely, Sopron, Mosonmagyaróvár, Nagycenk speciális mélyépítési munkáinak kivitelezését is. Közben műszaki tervezési tevékenységet folytatott. A Baranya Megyei Tanács megbízásából elkészítette Lánycsók és Ibafa községek bekötőútjainak kiviteli tervdokumentációját.

1966-tól kezdődően az Építésügyi Miniszter döntése alapján, Tolna megye vezetésének kérésére megalapított, szekszárdi székhelyű Tolna Megyei Állami Építőipari Vállalathoz került. Felelős műszaki vezető, főmérnök, később műszaki igazgatóhelyettes munkakörökben dolgozott. Feladata volt a vegyes profilú megyei építőipari vállalat működéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételek megteremtése, ezen belül a vállalatfejlesztési, szervezeti, műszaki szabályozási, vezetési és ellenőrzési rendszerek kidolgozása és hatékony működtetése. A több mint háromezer főt foglalkoztató vállalat eredményesen, gazdaságosan működött. Az alapítástól a privatizálásig annak minden sikerét és kudarcát magáénak valló felsőszintű vezető 24 évig, nyugdíjazásáig.

Közben 1978-ban kinevezték a Bajai Vízgazdálkodási Főiskola Építéstani Tanszékére főiskolai tanárnak. Itt 1986-ig óraadó tanárként heti két órában alapot, építésszervezést és építés-gazdaságtant oktatott.

1990-től 1993-ig nyugdíjasként egyéni vállalkozásban gazdasági társaságok szervezésével, azok szervezeti és működési szabályzatainak kidolgozásával foglalkozott, valamint közreműködött műszaki fejlesztési tervek kidolgozásában is.

Több tudományos cikk szerzője, publikált az „Építéstechnika” című szaklapban. Több konferencián vett részt. Társadalmi tevékenység keretében Szekszárd város városfejlesztési terveinek elkészítésében vett részt.

Szakmai munkásságát a „Munka Érdemrend” kétszeri odaítélésével, a „Magyar Köztársaság Csillagrendjével”, több „Kiváló Munkáért” kitüntetéssel és a „Könnyűipar Kiváló Dolgozója” kitüntetéssel ismerték el.

Csepregi János (1927) okleveles erdőmérnök

Címe: 8372 Cserszegtomaj, Szabó J. u. 3.

Oklevél száma: 152. Kelte: 1952. 08. 26.

1952-ben a Nyirádi Erdészet üzemvezető-helyettese.

1953-ban az ÁGEM és FM Oktatási Főosztályán előadó. 1953-tól Zalaszentlőrincen volt erdészetvezető. 1955-től a Keszthelyi Erdőgazdaságnál előadó, osztályvezető, igazgatóhelyettes, majd főmérnök.

1967-ben kinevezték a Keszthelyi Erdőgazdaság igazgatójának. 1970-től a Balatonfelvidéki EFAG igazgatója. 1978-tól 1988-ig igazgatóhelyettes a BEFAG-nál.

Szakmai és közéleti tevékenységéért számos kitüntetést kapott: „Erdészeti kiváló dolgozó” (1972), „Faipari kiváló dolgozó”(1974), „Nyisztor György emlékérem”(1984), „Keszthely városért” emlékérem (1974), „Veszprém megyéért” emlékérem (1974). 1987-ben a „Munka érdemrend arany fokozata”.

Csima István (1928) okleveles erdőmérnök

Címe: Apt 302 2245 James White Blvd., Sidney, B.C. V8L125, Canada,

Oklevél száma: 98. Kelte: 1952. 02. 29.

1952-1954 között a Trust-Út és vasútépítő vállalatnál dolgozott, mint építésvezető mérnök.

1954-től az Állami Térképészeti Intézet (ÁTI) Légifelvételi Csoportjánál dolgozott, ahol az Észak-Magyarországi határvonal bemérését készítették el.

1956. októberében elhagyta Magyarországot, Montreálban (Kanada-Quebec) telepedett le. A következő év májusáig főként nyelvtanulással (francia és angol) és munkahely keresésével foglalkozott.

1957- 1959. között különböző Észak Kanadai építkezéseken dolgozott földmérő mérnökként. Vízi-erőmű építkezéseken (Hart-Jaune-Lake Janine erőmű) és földalatti vízierőmű építéseknél (Bersimes River) mint minőségellenőr tevékenykedett. A Labrador City Wabush Lake építkezésen építésvezető mérnökként felügyelte a szivattyúház építését és elfolyó csatornák kivitelezését. Cranberry Portage 80 kilométeres ipari vasútvonalának kitűzésén és az építkezés ellenőrzésén dolgozott, a Can. Nat. Railway mérnöki csoportjánál.

1959-től Rosemere (Quebec) városában mérnökként tevékenykedik, a kertváros vízellátási hálózatának és az ahhoz kapcsolódó épületeknek a tervezésében vesz részt.

1964-ben kapott hivatalos jogot, hogy mint „professional engineer” dolgozzon, miután sikeresen vizsgázott szilárdságtan, általános mérnöki etika és mérnöki jog tárgyakból.

1964-től mérnöki tervező irodáknál dolgozott. Kaiser Engineering Co. Montreal, Qu.-nél ipari vasútvonalak, ipari telepek, bányatelepek tervezése volt a feladata.

Később a Geo Demers Ing. Conseil, Montreal, Qu.-nél tervezett vasbeton völgyzáró gátakat, víztartályokat, árapasztó túlfolyókat. A a Montreáli Olimpiai Csarnok pálya alá készülő 1500 gépkocsi befogadására alkalmas földalatti garázs tervezésében vett részt. 1980-tól Moneco Consulting Engineering, Montreal, Qu. Csoportvezető tervező mérnök, ahol Nosk Hydro magnézium üzemtelep mérnöki létesítményeinek tervezésével foglalkozott.

A Madagaszkár vízi-erőmű telep tervezése, a Vohatira folyó alatti vezetékek tervezése és kivitelezése jelentett számára szakmai kihívást. Ebben az időszakban több erőműre készít tanulmánytervet.

1991-től Acres International Mérnöki Vállalatnál tevékenykedik: részt vesz a Niagara Falls (Ontario) földalatti erőművének tervezésében, a Niagarai vízierőmű bővítésének munkáiban.

1993-ban vonul nyugdíjba.

Dr. Dallos József (1911) okleveles erdőmérnök

Címe: 7628 Pécs, Barátság u. 18.

Oklevél száma: 112/66.

Erdőmérnöki oklevelet az 1945/46-ban történt beiratkozást követően kizárás (1951-ben) miatt 1966-ban szerzett.

Erdőmérnöki tanulmányait megelőzően 1938-ban a Pécsi Tudományegyetemen jogi doktori címet szerzett.

1939-től 13 éven hivatásos katona volt.

Mecseki Erdőgazdaságnál, ahol 1948 óta dolgozott, erdőmérnöki oklevelének megszerzését követően mérnöki beosztásban 1971. július 1-ig, nyugállományba vonulásáig dolgozott.

Katonai kitüntetésein túl a Mecseki Erdőgazdaságtól kapott két „Kiváló Dolgozó” kitüntetéssel rendelkezik.

Az Erdőmérnöki Kar Tanácsának 29/2001. és 4/2002. számú határozatai alapján a tiszteletdiploma 2002. évben kiadandó.

Daróczy Ambrus (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 6783 Ásotthalom, Kiss Ferenc krt. 76.

Oklevél száma: 180. Kelte: 1952. 09. 27.

1952. júniusában szerezte erdőmérnöki oklevelét. Az oklevél megszerzése után a Szegedi Erdészeti Technikum illetve az Ásotthalmi Erdészeti Szakiskola mérnök-tanára volt, mintegy 14 évig. Műszaki szaktantárgyakat – Erdőhasználatot, Erdőbecslést, Erdőépítést oktatót és vezette a gyakorlatokat. Mellékállásként nevelőtanári feladatokat is ellátott.

1966-ban kinevezték a Szöcsénypusztai Szakmunkásképző Iskola igazgatójának.

1969-ben az Ásotthalmi Erdészeti erdőszetvezetője, majd 3 év elteltével ismét visszament az Ásotthalmi Erdészeti Szakiskolához. 1974-ben mérnök-tanári másoddiplomát szerzett.

1972-től a szakiskola kollégiumi vezetője, de ezzel egy időben is oktatót szakmai tárgyakra.

Fő feladata az iskolai oktatás segítése, a megfelelő kollégiumi háttér megteremtése által. 1985. júniusában ment nyugdíjba. Nyugdíjazását követően a szakiskolánál tevékenykedett nevelőtanárként, még 10 éven keresztül. A közel 40 éves szolgálat alatt több mint 1500 erdőszetvezetőt, szakmunkást tanított, nevelt. Közben a szakmai fejlődéssel lépést tartva több tanfolyamon, továbbképzésen is részt vett. Végzett emeltszintű erdőszetvezetői tanfolyamot, környezetvédelmi, fegyverkezelési és tárolási, valamint pedagógiai-nevelési tanfolyamot is.

Szakmai munkásságát több kitüntetéssel is elismerték: „Elismerés az ifjúság eredményes neveléséért” (1958, 1960), „Erdészeti Kiváló Dolgozója” (1975), „Honvédelmi Miniszteri Jutalom és Dicséret” (1980), „Honvédelmi Érdemérem” (1980, 1985), „Pedagógiai Szolgálati Érdemérem” (1985).

Dvorszki József (1927) okleveles erdőmérnök

Címe: 3231 Gyöngyössolymos, Kossuth u. 97.

Oklevél száma: 123. Kelte: 1952. 09. 15.

Végvizsga után az Egri Erdőgazdasági Egyesülésnél kezdett dolgozni, ahonnan a Dél-Mátrai Erdőgazdasághoz került Mátrafüredre, a Gyöngyösi Vasútüzem üzemvezető-helyettesi beosztásába.

1953. februárjában áthelyezték az Egri Erdőgazdaság Felsőtárkányi Vasútüzeméhez, szintén üzemvezető-helyettesnek.

1953. augusztusában az akkor kisterenyei székhelyű Zalavölgyi Erdőgazdaság központjában helyezkedik el műszaki előadónak. Az erdőgazdaság megszűnésekor, 1955 tavaszán a Délmátrai Erdőgazdasághoz került műszaki előadónak.

Az erdőhöz való szoros kötődés eredményeképpen erdőszetvezetővé kéri magát. Szolgált Dél- és Dél-nyugat Mátra erdőszetvezetőit, míg végül a Gyöngyössolymosi Erdőszetvezetővé került 1968. január 1-én fahasználati előadó munkakörbe, ahol 20 évet dolgozott. A nyugdíjazás előtti öt évben erdőszetvezető volt.

1988. január 1-én nyugállományba vonult.

Szakmai tevékenységéért „Kiváló Dolgozó” és „Erdészeti Kiváló Dolgozója” miniszteri kitüntetésekkel ismerték meg.

Haják Gyula (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 1116 Budapest, Magyar J. u. 8.

Oklevél száma: 99. Kelte: 1952. 02. 29.

Az erdőmérnöki oklevél megszerzését követően első munkahelye a Vértesi Erdőgazdaság Pusztavámi Üzemegysége volt, ahol üzemegységvezető-helyettes beosztásban dolgozott. 1952. nyarán áthelyezték Székesfehérvárra a Fejér Megyei Erdőgazdasági Egyesüléshez műszaki csoportvezető munkakörbe.

Átszervezés következtében 1953. január 1-től az akkor alakult Erdészeti Építőipari Vállalat székesfehérvári építésvezetője lett, majd 1954. február 1-én átirányították a vállalat budapesti központjába termelésirányítói munkakörbe.

1954. november 1-étől áthelyezték az akkor létrehozott Országos Erdészeti Főigazgatóság (OEF) Műszaki Főosztály Építési Csoportjához, ahol főmérnöki beosztásban irányította és ellenőrizte a dunántúli állami erdőgazdaságok magas- és mélyépítési beruházásait. 1966-tól a Szállítási Csoport vezetője.

Az OEF 1967. áprilisi megszűnését követően a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumnál dolgozott főmérnökként különböző műszaki fejlesztési és irányítási munkakörökben (erdőfeltárás, erdészeti szállítás, erdei vasutak).

1979-ben kinevezték a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatal Műszaki Osztályának vezetőjévé. Ebben a beosztásban az erdészeti gépesítéssel bővült műszaki fejlesztési munkák mellett feladata volt az Állami Erdőrendezési Szolgálat felügyelete is.

1985. január 1-én nyugdíjba vonult, de folyamatosan dolgozik az FVM Erdészet Hivatalában, ahol angol és francia nyelvű szakmai anyagok, levelek és EU- jogszabályok fordításával foglalkozik.

Szakirodalmi munkásságában kiemelkedő az „Erdészet és fagazdaság” című lapban bemutatott erdészház típussterve. „Az Erdő” című szaklapban is több cikke és tanulmánya jelent meg.

Francia és angol nyelvtudásának köszönhetően 1970 és 1984 között képviselte hazánkat a FAO/ECE/ILO Erdészeti Vegyes Bizottság munkájában. Ennek keretében egyik szervezője és a szimpózium elnöke volt az 1972 nyarán az erdészeti utak építése és fenntartása tárgyában Magyarországon tartott nemzetközi szimpóziumnak.

Tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, 1955-től kezdődően részt vett az Erdőfeltárási Szakosztály és az Erdészeti Vasutak Szakosztálya munkájában, amelynek több cikluson keresztül a titkári teendőit látta el.

Három ízben „Kiváló Dolgozó” kitüntetést, 1968-ban a „Munka Érdemrend bronz fokozata” elismerést kapott. 1975-ben elsőként kapta meg a minisztériumi tanácsos címet. 1987-ben „Bedő Albert emlékérem” adományozásával ismerték el szakmai munkásságát.

Horváth Zoltán (1928) okleveles erdőmérnök

Címe: 8900 Zalaegerszeg, Pacsirta u. 7/4.

Oklevél száma: 181. Kelte: 1952. 09. 27.

1952. szeptember 29-én kezdte meg két éves szakmai gyakorlatát az Észak Fűrészipari Vállalat Ládi Üzemében. Később a GAZDÉP Dunántúli Építő Vállalat Tolna Megyei főépítés-vezetőjének nevezték ki, Tolna- Mósrsre.

1954. január 31-én a kötelező szakmai gyakorlat alól feloldva, a Ládi Állami Erdőgazdasághoz került műszaki csoportvezető beosztásba.

1955. március 15-én megszűnt az erdőgazdaság, ekkor áthelyezést nyert az Észak-Borsodi Állami Erdőgazdasághoz Szendrőbe főmérnöki beosztásba.

1957. március 15-én visszahelyezték Somogyba, a Dél-Somogyi Állami Erdőgazdasághoz szakfelügyelőnek. Később a Kaszópusztai Erdészet vezetője volt, majd egy átszervezést követően a Zamárdi Erdészethez került erdészeti vezetőnek.

1961. októberében a három somogyi erdőgazdaság összevonása után kéri áthelyezését Zalába, a Zala Bútorgyárhoz, ahol főmérnöki beosztásban dolgozott.

1973-tól a Zalai Erdő és ffeldolgozó gazdaság szakfelügyelője volt. Szakmai tevékenységének kiemelkedő állomásai: 4000-5000 ha erdőfelújítás és telepítés, viharkár nyomán 110.000 köbméter kidőlt fa romlás nélküli feltermeltetése és a terület felújítása, Kaszópusztán.

1988. január 31-én vonult nyugdíjba.

Kitüntetései: miniszteri „Kiváló Dolgozó” jelvény, „Erdőgazdasági Kiváló Dolgozó” kitüntetés.

Hulják József (1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 3980 Sátoraljaújhely, Avar u. 2.

Oklevél száma: 145. Kelte: 1952. 08. 25.

1952-ben három hónapig üzemvezetőként dolgozott a Hernádvölgyi Állami Erdőgazdaság Monoki Üzemegységénél, majd a Telkibányai Erdészet erdészeti vezető-helyettese volt. Szakmai tevékenysége során az üzemterv nélküli, elhanyagolt állapotú erdőkkel és kezdetleges technikai színvonallal rendelkező üzemből szakszerű erdőgazdálkodási tevékenységet folytató üzem alapjainak lerakásánál működik közre. Feladatai közé tartozott a: képesítés nélküli erdészek alapvető szakmai ismeretekkel való ellátása és vizsgáztatása, fakitermelő, erdőművelő és csemetetermelő munkások részére szaktanfolyamok tartása, korszerűbb kéziszerszámok bevezetése, oktatás, fagyártmány-termelő tevékenység alapjainak lerakása, technológiák kidolgozása.

1955-től a Zemlémi Állami Erdőgazdaság Sárospataki Erdészeténél volt szakfelügyelő. A szakszerű erdőgazdaság céljából alakult meg abban az időben minden erdőgazdaságnál a szakfelügyelői csoport. Első tevékenységük nyomán a szakszerű választékolással elérték az iparifa-kihozatal lényeges emelkedését, ami jelentős gazdasági eredményt hozott. Ennek alapján vált lényegessé a fakitermelési munkák gépesítése – motorfűrészek, közelítő kötélpályák, rakodógépek alkalmazása, amely lényeges munkaszervezési és technológiai változásokat tett szükségessé. Ezeknek a gyakorlati bevezetését helyszíni tanácsadással, ellenőrzéssel, tanfolyamok szervezésével segítették. Az üzemterv szerinti gazdálkodás, a nevelővágások (tisztítás, gyérítés, V-fa jelölés) és felújító-vágások szakszerűségének bevezetésében jelentős tényező volt a folyamatos helyszíni felügyeleti munka, valamint az erdősítések pénzügyi elszámolásával kapcsolatos műszaki átvételi munka.

1961-től fahasználati csoportvezetői beosztásban dolgozott az erdőgazdaság központjában, Sárospatakon. A fahasználat, fagyártmánytermelés, mellékhasználatok, anyagmozgatás és értékesítés irányítása volt a feladata. Ezekon kívül főleg a fakitermelési tervekészítés színvonalának emelése, valamint a termelőszövetkezeti szerfás épületek ügyintézése volt a kiemelt tevékenysége.

1965-től a Budapesti Állami Erdőrendezés vezető erdőrendezési felügyelője volt Sárospatakon. Közreműködött az akkor alakult termelőszövetkezeti erdők üzemtervi kivonatainak összeállításában, valamint az állami gazdasági erdők állapotfelmérésénél.

1968-tól a Miskolci Erdőfelügyelőséghez áll szolgálatba, ahol műszaki ügyintéző, erdőrendezési felügyelő, erdőfelügyelő és erdőfőfelügyelő beosztásokban dolgozott 1992-es nyugdíjba vonulásáig. Az 1970-es években a Tállyai Erdészet, termelőszövetkezetek, két állami gazdaság, valamint a területén lévő erdők felügyeletét látta el. Itt nyílt lehetősége a hegyvidéki tölgyes gazdálkodás mellett a síkvidéki és hullámtéri gazdálkodás különleges problémáival is foglalkozni. Kellő szakember és szervezet hiányában ezen időszakban a termelőszövetkezetek szakirányítását – termelés-elszámolás vonatkozásban – gyakorlatilag ő végzi.

Az 1980-as években a Telkibányai és Hegyközi Erdészet, valamint a Hernád-völgyi termelőszövetkezetek felügyeletét látta el. Felügyeleti munkájával kapcsolatos szakmai tevékenysége az erdőnevelési modelltáblák gyakorlati alkalmazása volt, különös tekintettel a tervezés, a végrehajtott munkák átvétele és minősége szempontjából. Belső használatra, termőhelyi összevonással grafikus táblákat szerkesztett.

1971-ben a termőhelyfeltárás, 1977-ben a természetes felújítások, 1982-ben és 1987-ben az erdőfelügyelet témakörével kapcsolatos továbbképzéseken vett részt.

Társadalmi tevékenysége: az erdőgazdasági szolgálata alatt vett részt a Borsod megyei MEDOSZ Erdészeti Szakcsoport munkájában, a zempléni rész képviselőjeként. Ebben az időszakban a helyi Munkaügyi Döntőbizottság tagja volt az igazgató képviselőjében.

Szakmai munkája elismeréseként négyszer kapott „Kiváló Dolgozó” kitüntetést és több elismerő oklevélben részesült.

Járási Lőrinc (1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 3525 Miskolc, Tizeshonvéd u. 18. 4/5.

Oklevél száma: 163. Kelte: 1952. 08. 26.

A korabeli rendelkezéseknek megfelelően a 2 év kötelező szakmai gyakorlatra szülővárosában, a Sátoraljaújhelyi Állami Erdőgazdaságnál kellett jelentkeznie 1952. szeptemberében.

A gyakorlat nem tartott sokáig, 1953. nyarán már erdőszervező, két év múlva erdőhasználati vezető, 1962-től műszaki csoportvezető volt. Nagyszerű munkatársai segítségével a fakitermelés és a faanyagmozgatás gépesítésében, feltáró utak, erdőszlakások, fagyártmány-üzemek építésében, korszerűsítésében ért el jelentős eredményeket.

A vertikális integráció keretében 1970-ben alakult Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál osztályvezetőként a faipar és a fahasznosítás távlati fejlesztésével foglalkozott.

1975-ben a MÉM Miskolci Állami Erdőrendezőséghez helyezték erdőfelügyelőség-vezetőnek.

Az 1979-es átszervezéskor a Miskolci Erdőfelügyelőség igazgatóhelyettese, 1985-től igazgatója volt. Ezekben a munkakörökben a hatósággá szervezett erdőfelügyeleti munka kialakításában és fejlesztésében vett részt.

Hosszabb ideje foglalkozott a régió erdőszettörténetével. „A Zemplén-hegységi erdők hasznosítása a XVII. századtól napjainkig” című disszertációja alapján 1978-ban az Erdészeti és Faipari Egyetemen műszaki doktorrá avatták (160/1978.).

1990-ben ment nyugállományba.

Az Országos Erdészeti Egyesület pályázatain 4 díjat nyert. Az Egyesület helyi csoportjaiban, szakosztályaiban számtalan előadást tartott. Különböző cikkek, tanulmányok és az ÉSZAKERDŐ RT. által kiadott „Erdőgazdálkodás Bánkúttól Nagymilicig” c. monográfia foglalja össze kutatásai eredményeit.

A 38 év szolgálat alatt több „Vállalati Kiváló Dolgozó” és miniszteri „Kiváló Munkáért” kitüntetés, 1988-ban „Bedő Albert emlékérem”, nyugdíjazásakor a „Magyar Köztársaság Csillagrendje” kitüntetését kapott.

Dr. Juhász Imre (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: ~~Svédország, Sigrid, Unsetsgatan 24, Bromma, 16158~~

Oklevél száma: Vb37. Kelte: 1952. 06.30.

meghalt 2008. nov. 14.
old. Bp. Póty u. 14. u/8.
A Szénbányászati Tröszt vegyesüzemek főmérnöke majd a Stockholmi Városépítési Hivatal főmérnöke. 1979. február 20-a óta erdőmérnök (okl. száma: S118). A Svéd Királyi Műegyetemen doktorált (okl. sz.: 119) euro (EURO).

Tel: 1 / 201-6312

Dr. Király László (1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 1021 Budapest, Budenz u. 13.

Oklevél száma: 146. Kelte: 1952. 08. 25.

1952. szeptemberétől a Sajóvölgyi Állami Erdőgazdaságnál üzemegységvezető-helyettesként, tervelőadóként, majd tervcsoportvezetőként dolgozott, ahol erdészeti és ökonómiai feladatokat oldott meg.

1955. májusától az Erdőrendezési Intézetnél, Állami Erdőrendezésnél, Állami Erdőrendezések Műszaki Irodájánál és a MÉM Erdőrendezési Szolgálatnál dolgozott. Üzemtervezés, üzemtervek ellenőrzése, erdőrendezési fejlesztési munkák végzése, irányítása (informatikai, dendrometriai, üzemtervezési eljárások kialakítása, erdészeti statisztika) volt a feladata.

1979. júliusától a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőrendezési Tanszékének tanszékvezető egyetemi tanára. Erdőrendezéstan, Számítástechnika, Dendrometria, Fatermésztan és Informatika tantárgyakat oktat. Továbbképzések szervezésével, doktoranduszképzéssel, kutatással és szakértői tevékenységgel foglalkozik.

1996. januárjától nyugdíjas, emeritus professzori tevékenységet és szakértői tevékenységet folytat, igazgatósági tag, szakmai tanulmányokat készít.

Számos cikket, könyvrészletet, egyetemi jegyzetet ír. Tagja az OEE több szakosztályának és az MDF szakmai szervezetinek.

Kitüntetései, elismerései: „Bedő Albert Emlékérem” (1988), „Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje” (1992), „Pro Silva Hungaricum” (1995), „Professor emeritus cím” (1996), „Ember az Erdőért Emlékérem” (1996), „MDF Emléklap” (1996).

László György (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 2890 Tata II., Bem József u. 20/a.

Oklevél száma: 100. Kelte: 1952. 02. 29.

1952. februárjában kapta kézbe erdőmérnöki oklevelét, a melynek megszerzése után a Vértes és Gerecse közephegységben dolgozott 40 évig, a Vértesi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál, ahol erdészeti utak tervezésével és kivitelezéssel foglalkozott és tanulmányokat írt.

Tata város fejlesztési és környezetvédelmi szakértője volt. 11 éve vezeti és tanítja a 740. sz. Hunyadi Mátyás Cserkészcsapat tagjait.

A szakmai elismeréseken túl említést érdemelnek a „Magyar Nyelv Ápolásáért” és a „Magyar Anyanyelvi kultúráért” kapott kitüntetései. Társadalmi tevékenységének elismeréséért kapta meg Tata város aranyérmét és a „Széchenyi István Érmét”.

Dr. Marjai Zoltán (1928) okleveles erdőmérnök

Címe: 1023 Budapest, Komjádi B. u. 3. I. /6.

Oklevél száma: 101. Kelte: 1952. 02. 29.

1952. márciusában a Nyírségi Állami Erdőgazdaságnál kezdett dolgozni, ahol az ekkor induló 20 000 hektáros hullámtér-fásítási program keretében tevékenykedett. Feladata volt, hogy egy mérnök-technikus csapat segítségével elkészítse a Felső-Tisza és a Szamos hullámtér-fásítási terveit. Mint később kiderült, ez a munka sorsforduló volt számára.

1953-ban a Lakitelek - Töserdői Homok- és Hullámtér-fásító Kísérleti Állomás vezetői beosztásába került, éppen az ezt megelőző szakmai gyakorlat alapján. A hullámtér-fásítás kísérletei meghiúsultak és egy politikai változás következtében a Kísérleti Állomás létalapja is megszűnt, aminek következtében felszámolták. Ekkor került Ráckeve-re, az ERTI Magvizsgáló Kísérleti Állomásra. Az erdészeti szeménológia területén dolgozott: a kutatási szempontból legfontosabb hazai lombos fajok (hazai nyárok, tölgyek, akác) magökológiájával, biológiájával foglalkozik gyakorlati vonatkozásokban technológiák, eszközök, gépek fejlesztése tartozik feladatai közé. Tanulmányozza a magvizsgálati módszerfejlesztést, meghonosítást. A ráckevei években 1954-1957 között beosztotti, 1957-1964-ig állomásvezetői beosztásban dolgozott. 1964-ben lemondott állásáról, tiltakozásul az ellen, hogy a ráckevei egységet, vagyis az egész magvizsgálót áthelyezzék és beolvasszák az ERTI Sárvári Kísérleti Állomásába, a melynek profilja az erdészeti nemesítés volt.

1964-től a Gödöllői ÁEG-nél, majd 1974. novemberéig az Erdészeti Egyesülnél dolgozott. Az alföldi magtermelő plantázs létesítése, hidegágyas nagyüzemi csemetetermelés kidolgozása, a földből való akácmag gyűjtés tudományos alapjainak megteremtése, a magexport fejlesztése tartozott szakmai tevékenységébe.

1975-76-ban két éves szakértői kiküldetésen volt Kubában, az ottani Kutatóintézet Genetikai Osztályán, ahol legfőbb feladata a nagyüzemi, plantázs-rendszerű magtermesztés megszervezése, magbázisok megteremtése, a szubtrópusi-trópusi fajok magbiológiájának megismerése, technológiába vonása, exoták telepítési kísérlete, a magvizsgálat meghonosítása volt.

Hazatérve az OMMI elődjénél, a Sárvárról időközben Budapestre telepített Famagvizsgálati Osztály munkájának megszervezése várta. Erre az időszakra esnek a tölgy- és bükkmakk ökológiai, tárolási kutatások.

1984-ben ment nyugdíjba. Nyugdíjas éveiben szakmai-politikai, autonómiai tanulmányokat ír, foglalkozik az akácmag ökológiai kérdésekkel, különös tekintettel a talajbeli létre. Szakirodalmi munkásságát mintegy 60 publikáció, megjelent egy önálló könyve és számos könyvrészletet, tudományos dolgozat fémjelzi.

Dr. Marshall Gyula (Julius) (1928) okleveles erdőmérnök

Címe: Zellerbach 7. A- 2663 Rohr i. G., Ausztria,

Oklevél száma: 165. Kelte: 1952. 08. 27.

Amikor 1952. augusztus 27-én az Erdőmérnöki Kar oklevelét átvette, beteljesült 10 éves kora óta vágyott hivatása.

1952. szeptember 12-én kezdte meg szolgálatát, először mint erdőművelési előadó a Kecskeméti Erdőgazdaságnál, majd az átszervezés után mint vezetőhelyettes a Kecskeméti Erdészethnél. Az alföldi szolgálat maradandó emléke a kb. 100 hektáros volt Uray-Csák birtok erdősítési tervéhez szükséges termőhely térképezés, amit a Magyar -féle fitocönológiai típusok alapján végzett el.

1954. március 15-én áthelyezték a Soproni Tanulmányi Erdőgazdaság Rőjtöki Erdészetéhez mint vezetőhelyettest. Itt tovább folytatta termőhelyi kutatásait és kb. 1000 ha területről termőhelyi térképet készített.

1956. november 4-én elhagyta az országot és már november 6-án megkezdte szolgálatát az Eszterházy Erdőigazgatóság Erdőrendezési Osztályán. 2 évig dolgozott a Lajta-hegységi Erdőgondnokságban, amely munka keretében magánszorgalomból a 6100 ha-os területről termőhelyi térképet készített. A termőhely-típusok és az ezeken nőtt lomberdők fatermési osztályait összehasonlítva már akkor szoros kapcsolatot tudott kimutatni.

Az egyéves Burgenland –tartományi útépítési munka után felvették 1960. augusztus 15-én a Steiermarki Állami erdőrendezéshez. Itt főként a szűrőpróbás állományfelvételekkel s azok számítógépi kiértékelésével foglalkozott. Az eddigi csak növénytársulási leíráshoz felveszi a relief, a talajtípus, a vízháztartás és a klímaöv adatait. Szabadságai alatt kibővíti az ez irányú kutatást, a Dunától északra eső öshegységi Wald- és Mühlviertelben végrehajtott szűrőpróbás adatokkal.

Mivel az egyes próbaterületek felvételénél, azok termőhely- és vegetációtípusai is fel lettek véve, a termőhely s a fatermési osztály korrelációját most már az objektív Computertáblázatokkal is tudta bizonyítani.

1967. április 1-én kezdte meg tanársegédi szolgálatát az Universität für Bodenkultur Famérési és Növedéktani Intézetében Dr. Bitterlich professzor mellett. Az eddigi felvételek disszertációhoz való feldolgozása mellett tovább folytatta szűrőpróbás erdőrendezési felvételeket Wald- és Mühlviertelben.

1970-ben benyújtotta disszertációját a Koralpeni tájkerület erdőnővedéktani és erdőművelési kiértékeléséről a luc regionális termőhelyi fatermési tábláival. Ebben az évben avatták doktorné. Felvételt nyer az IUFRO erdőrendezési csoportjába, amelynek közleményeiben megjelennek az eddigi munkáiról szóló beszámolók. 1973-ban megbízták az Osztrák Erdészeti Egyesület az új Erdészeti Segédtablák összeállításával, amit 1975-ben adtak ki.

1976-ban részt vett az IUFRO Oslói Világkongresszusán, ahol megválasztották az „Állományfelvétel” alcsoport vezetőjének. Ez évben megkezdte Bajorországi szűrőpróbás erdőrendezési mintavételeket is abban a reményben, hogy ezek növedéktani adataival a luc tájkerületenként változó magassági növekedését és összfatömeghozamát a klímafaktorok analizálásával habilitációját majd sikerül elkészítenie.

1976-ban kilép az Intézet kötelékéből és átveszi az Egyetem Tanulmányi Erdejének vezetését. Habilitációját ebben az új munkakörben nem sikerült befejeznie.

1989. nyarán nyugdíjba megy, elköltözik felesége birtokára, ahol erdészeti, vadászati tevékenységet folytat.

1992. szeptemberében előadássorozatot tartott a mecklenburgi erdész-szakközépiskola s az erdőrendezési hivatal számára, a Winkelzählprobe, a Spiegelrelaskop és a Telerelaskop sokoldalú alkalmazásáról.

Mester György (1929) okleveles erdőmérnök, okleveles bányamérnök

Címe: 3109 Salgóháza, Deák F. u. 27.

Oklevél száma: 122. Kelte: 1952. 07. 25.

Erdőmérnöki oklevelét 1952-ben szerezte Sopronban. Munka mellett folytatott bányamérnöki tanulmányai végeztével 1958-ban okleveles bányamérnök lett.

Bányászati szakterületre minisztériumi felhívásra jelentkezett. Munkáját –mely mindvégig a nógrádi szénbányászathoz kötődött – a Nógrádi Szénbányánál kezdte 1952-ben.

1952-től a Nagybátonyi Bányüzemnél dolgozott üzemmérnök-ként, 1957-től bányafelmérő a Rónai Bányüzemnél, majd ugyanitt körlet illetve aknavezető 1962-től 1971-ig.

1971-72-ben a Kisternyei Mélyépítőüzemnél volt üzemegység-vezető. A vállalati központ műszaki osztályán főelőadó, illetve műszaki csoportvezető beosztásban dolgozott 1973-1981 között, ezt követően két évig a beruházási osztályon létesítményi főmérnök, 1983-1986 között külfejtési részlegvezető a Külfejtési Bányüzemnél.

1987-ben a vállalati központban területi főmérnök. Műszaki irányítói tevékenységen kívül részt vett a korszerű fejlesztésbiztosítás - kezdetben az acéltámok, acélsüvegek, később az önjáró berendezések – nógrádi szénbányákon belüli sikeres alkalmazásának kísérleteiben illetve kiszélesítésében.

Jelenleg a Budai Téglá Rt.-nél mint külfejtési szakértő dolgozik.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek 1955 óta tagja. Mint Salgótarján város tanács tagja 1967-től 23 éven át dolgozott különböző bizottságokban, a város és az 1. számú Választókerület lakossága érdekében. Munkája megbecsüléseként „50 éve város Salgótarján” emléklappal tüntették ki 1972-ben és több „társadalmi munkáért” kitüntetésben részesítették. Az Egyesület 1995-ben 40 éves tagsága évfordulóján „Sóltz Vilmos emlékérem” kitüntetés adományozott számára.

Szakmai munkája elismeréseként több „Kiváló Dolgozó” oklevelet és a „Bányász Szolgálati Érdemérem” bronz (1967), arany (1982), gyémánt (1987) fokozatát vehette át.

Mészáros Gyula (1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Hérics u. 7/d.

Oklevél száma: 157. Kelte: 1952. 08. 26.

1952. augusztus 26-án megszerzett erdőmérnöki oklevelével a Dél-Mátrai Erdőgazdaság Gyöngyössolymosi Üzemegységénél helyezkedett el üzemegységvezető-helyettesi beosztásban, Mátrafüreden.

1963. július 17-én áthelyezték a Sátoraljaújhegyi Állami Erdőgazdaság Füzérkomlói Üzemegységéhez üzemegységvezető-helyettesnek. Még ugyanazon év november 1-én visszahelyezték Mátrafüredre, erdőművelési üzemtervezési előadónak.

1954-től az Állami Erdőrendezési Intézethez került áthelyezés útján erdőfelügyelőnek, Mátrafüredre.

1956. októberében az erdőgazdaság munkástanácsának elnökévé választották.

1957. elején letartóztatták, augusztusban felmentették.

1957. szeptember 1-én erdőfelügyelő lesz Veszprémben.

1961-ben politikai okból erdőfelügyelői munkakörből terepi erdőrendezőnek helyezték át a Veszprémben lévő 2. számú Erdőrendezőséghez.

1970. december 31-én a Veszprémi Erdőrendezőségnek erdőrendezési kirendeltség-vezető lett, majd 1979. április 1-től a MÉM Erdőrendezőségi szolgálat Veszprémi Üzemtervezési Iroda vezetője.

1984. december 15-től az iroda igazgatója volt, 1989. december 31-i nyugdíjazásáig.

Nyugdíjazása után a magyar történelem 1945-1963 közötti történetének kutatásával foglalkozott. Közben erdőtörténeti és erdőrendezéssel kapcsolatos tanulmányai jelentek meg különböző szaklapokban.

Társadalmi tevékenységét, a történeti kutatással kapcsolatos intézményekben és szervezeteknél fejti ki, írásai is e tárgykörben jelennek meg.

Több kitüntetést kapott, köztük az „Erdőgazdaság Kiváló Dolgozója” (1956). 2002. március 15-én a „Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjé”-vel tüntették ki a Terror Háza Múzeum létrehozásában nyújtott segítségével. Szakmai és politikai munkájáért 16 egyéb - állami, külföldi és társadalmi- kitüntetést kapott.

Nagy József (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 5000 Szolnok, Batthyány u. 19/I.

Oklevél száma: 153. Kelte: 1952. 08. 26.

Az egyetemet 1952-ben végezte el és az akkor szervezett FM Nyíregyházi Erdőtelepítő Állomására irányították. Két év sem telt el és átszervezés miatt a Nyírségi Állami Erdőgazdaság Fásítási Csoportjában kezdett dolgozni. Közel 25 000 hektárnyi fásítást maga mögött hagyva ismét átszervezés következtében a Tiborszállási Erdészethez került erdőművelési műszaki vezetőnek, ahol mintegy 500 hektárnyi erdőfelújítás és erdőtelepítés végrehajtását irányította.

1962. őszén a Szolnok Megyei Állami Erdőgazdasághoz helyezték és ott dolgozott 1975-ig, erdészetvezetőként, először Tiszafüreden, majd Kisújszálláson.

Átszervezések után 1976-tól az erdőgazdaság központjába helyezték, először mint főelőadó, majd ágazatvezetői beosztásba.

1987. december 31-én ment nyugdíjba. Jelenleg egy erdőbirtokossági társulatnál dolgozik Törökszentmiklóson.

Nagy Zoltán (1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 5700 Gyula, Vértanúk u. 4. I/4.

Oklevél száma: 164. Kelte: 1952. 08. 29.

1948-ban kezdte meg Sopronban egyetemi tanulmányait, 1952-ben szerzett oklevelet. Ezt követően Gyulán teljesített szolgálatot a Békés megyei Erdőgazdaság alkalmazásában dolgozott erdészetvezető-helyettes és erdőművelési előadó munkakörben 1954-ig.

1954-ben kinevezték Békés megye önálló erdőfelügyelőjének.

1962-ben az időközben megszervezett Békés megyei Erdőfelügyelőség vezetőjének nevezték ki. Ebben a beosztásban dolgozott 1989-ig. Vezetői státuszából eredendően lehetősége nyílt a megye erdőterületének folyamatos növelését elősegíteni. Közel 5000 hektár erdőtelepítésben és fásításban vett részt aktívan. A megyében négy város zöldövezetét és fásítását sikeresen végrehajtotta.

1989-es nyugdíjazása után három évig dolgozott a Békés megyei Kárrendezési Hivatalban. Főelőadói beosztásban önállóan intézte az erdők kárrendezését.

A hetvenes években elkészítette „Békés megye 15 éves Erdőfejlesztési Tervé”-t 1975-1990. évekre vonatkozóan. A tervezet nyomtatásokban jelent meg, a megyében nagy visszhangot keltve. A megyei lapokban rendszeresen tájékoztatókat írt az erdőtelepítési és fásítási lehetőségekről és eredményekről. Felkérésre sok szakmai jellegű előadást tartott a megyében.

Társadalmi tevékenységben az OEE Békés Megyei Helyi Csoportjának az elnöke. A megye Környezetvédelmi Bizottságnak tagja, valamint Gyula város Városfejlesztési Bizottságjának aktív tagja.

Szakmai elismerései: két „Erdészeti Kiváló Dolgozója” és két „Országfásítási érem és oklevél”.

Évek óta foglalkozik fafaragással, nemzetközi fafaragó táborok résztvevője.

Dr. Páll Miklós (1930) okleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Kassa u. 9.

Oklevél száma: 147. Kelte: 1952. 08. 25.

1948. őszén kezdte meg tanulmányait Sopronban, ahol 1952-ben szerzett erdőmérnöki oklevelet.

1952-54-ig az Erdőművelési Tanszéken dolgozott tanársegédként, majd saját kérésére áthelyezték a Nagykanizsai Állami Erdőgazdasághoz, ahol erdőművelési csoportvezetői beosztást kapott.

1957-ben forradalmi tevékenysége miatt alacsonyabb munkakörbe helyezték, fegyvertartási engedélyét bevonták.

1959-ben visszahelyezték a Dél-Zalai Erdőgazdaság központjában. 1965-ben megbízták az Erdőművelési Csoport vezetésével, majd 1966-ban vadászati felügyelővé nevezték ki.

1966-ban az Erdészeti és Faipari Egyetemen szerzett műszaki doktori címet.

1970-ben a Zalai EFAG központjában lett erdőművelési osztályvezető.

1990-ben 38 év aktív szolgálat után mint osztályvezető főmérnök vonult nyugdíjba. Nyugdíjasként az ERTI részére végez megbízásos munkákat (kísérleti területek felvétele, kiértékelése).

„Az Erdő” illetve az „Erdészeti Lapok” című folyóiratokban 12 cikke jelent meg. A „Budafai Arborétum” címmel adott ki könyvet.

Több mint 30 évig volt az OEE helyi csoportjának titkára.

Kitüntetései: „Kiváló Dolgozó” (1975, 1984), „Miniszteri Dicsérő Oklevél” (1972, 1974, 1975), „Társadalmi Munkáért aranyfokozat” (1972, 1975, 1978, 1982), „MTESZ Díj” (1980), „Újhelyi Imre emlékérem” (1986), „Eötvös Lóránd díj” (1991), „Bedő Albert emlékérem” (1994), „Pro Universitate Soproniensi” (1995).

Regós (Rottenbücher) István (1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Balász J. u. 51.

Oklevél száma: 154. Kelte: 1952. 08. 26

1952. évi végzése után az Ugodi Erdőgazdaság Huszárokölöpusztai Üzemegységéhez került üzemegységvezető-helyettesei beosztásba.

1953. tavaszán felrendelték Budapestre az akkori Erdészeti Főigazgatóságra, a főigazgatói titkárságra. Még abban az évben a Marcali Erdőgazdaság Kéthelyi, később Marcali Erdészetének vezetője lett.

1963-ban -átszervezés következtében- az Észak Somogyi Erdőgazdaság fahasználati előadója, tervegazdasági csoportvezetője, 1967-ben főmérnöke lett Zamárdiban.

1970-ben alakult meg a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, ahol faipari osztályvezető majd faipari igazgató beosztásban dolgozott.

1973-tól nyugdíjazásáig a SEFAG közigazdasági osztályvezetője volt.

Sóth Ervin (1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Szily János u. 34.

Oklevél száma: 155. Kelte: 1952. 08. 26.

Az egyetem elvégzése után az akkori Dékáni Hivatal a két éves szakmai gyakorlatra a Salgótarjáni Erdőgazdaságot jelölte ki, ahol üzemegységvezető-helyettes majd terv- és gépesítési előadó volt.

1955-től Vas megyébe került, ahol egy évig üzemvezető mérnök volt.

1956. februártól a Sárvári Erdőgazdaságnál, illetve jogutódjánál a Szombathelyi Erdőgazdaságnál fahasználati majd szakirányítási és fásítási csoportvezető volt.

1968-tól átszervezés folytán a Szombathelyi Erdőgazdasághoz került felügyelőség-vezetői munkakörbe. Szolgálati ideje alatt indult be a gépesített fakitermelés, amelynek szervezésében és irányításában munkahelyein aktív szerepet vállalt. Aktívan vett részt az erdőtelepítés és fásítás, valamint a mezőgazdasági üzemek erdész szakemberei továbbképzésének szervezésében.

Ebben a munkakörben dolgozott nyugdíjba vonulásáig, 1989. június 15-ig. Jelenleg nyugdíjasként mint mérnökkamarai tag szakértőként tevékenykedik.

Több kiváló dolgozó elismerésben részesült, megkapta a „Munka Érdemrend Bronz Fokozatát”, az „Eredményes Fásításért Emlékérmet”, „Kiváló Szakszervezeti Munkáért jelvényt”.

Szepesi András (1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 1021 Budapest, Budenz u. 13.

Oklevél száma: 150. Kelte: 1952. 08. 26.

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően 1952. szeptember 15-én állt munkába a Salgótarjáni Állami Erdőgazdaságnál, üzemegységvezető-helyettesként. Közvetlen termelésirányítási feladatokat - szaporítóanyag-termesztést, erdősítést, erdőnevelést, fakitermelést, faanyagszállítást, faszénégetést - irányított.

1953. május 1-től az Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériuma alkalmazásában kezdett dolgozni mint mérnök. Néhány hónapig szakreferens majd fahasználati előadó munkakörben dolgozott. Itt az ország erdőgazdálkodásáról szerzett áttekintést.

1955. május 1-től az Állami Erdőrendezési Intézet munkatársa, mérnök, önálló irányító mérnök, csoportvezető.

Az erdőrendezés területén az ország hegy-, domb- és síkvidéki erdeiben több ezer hektár erdő üzemtervét készítette el. Ugyanitt részt vett az új, korszerű üzemtervezési eljárás kidolgozásában és a termőhely-feltárás megszervezésében az erdőrendezősegeknél.

1975-től a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumnál dolgozott először főelőadói, majd főmunkatársi és minisztériumi tanácsosi rangban. Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumban végzett feladatai időrendben három szakaszra oszthatók. Eleinte beruházási, költségvetési és erdőrendezés irányítási feladatokat látott el. Ebben a szakaszban közreműködött az új üzemtervezési eljárási útmutatók második, javított kiadásának elkészítésében.

Ezt követően erdészeti, faipari és mezőgazdasági kutatások minisztériumi feladatainak ellátásával foglalkozott. Ezután az erdőművelés, ezen belül a szaporítóanyag-termesztés, erdőnevelés és főként az erdőfelújítás minisztériumi feladatainak ellátásában, valamint a vonatkozó rendeletek, útmutatók kidolgozásában vett részt.

1989. december 31-én ment nyugállományba. Időszakosan látott el szakmai feladatokat, elsősorban a francia erdészeti kapcsolatok létrehozásában és megerősítésében. Ezt az tette lehetővé, hogy francia nyelvből mezőgazdasági és élelmezésügyi szakmai anyaggal bővített felsőfokú nyelvvizsgálója van. Nyelvtudása alkalmazásával életpályáján nagy mennyiségű, elsősorban erdészeti és faipari francia szakirodalmat fordított magyarra, különböző intézmények részére.

Több cikke jelent meg az erdőrendezősegek „Tájéoló” című kiadványában. Számos publikációt tett közzé az „Erdő” című szakfolyóiratban, főként az erdőfelújítások helyzetének az értékeléséről és az e téren végzendő feladatokról.

Társadalmi tevékenységet az Országos Erdészeti Egyesület Erdőrendezési Szakosztályában végzett. Az Erdőrendezési Szakosztály megalakításában részt vett és egy ideig ellátta a titkári teendőket is.

Kitüntetései: „Erdészet Kiváló Dolgozója” (1971), „MÉM Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés” (1981), „MÉM Minisztériumi Tanácsosi cím” (1985), „MÉM Törzsgárda Tagság arany fokozat” (1989).

Tenkely Tibor (1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 1036 Budapest, Kiskorona u. 20. I/1.

Oklevél száma: 177. Kelte: 1952. 09. 27.

1948. szeptember 15-én kezdte meg tanulmányait a Magyar József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Erdőmérnöki Karán. Oklevelet 1952. szeptember 27-én szerzett Sopronban, de akkor már mint Agrártudományi Egyetem végzett hallgatója.

1952. október 15-én kezdte szakmai gyakorlatát a Miskolci Állami Erdőgazdaság Hámori Géptelepén. Az Államerdészethél nyolc évet töltött műszaki előadó, majd csoportvezető beosztásban.

1961. augusztus 21-től a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Városrendezési Osztályán kis létszámú bemérő brigádot vezetett.

1966-ban az Országos Kőolaj és Gázipari Tervező vállalathoz került kiemelt mérnöként. A százhatalombattai ipartelep földmérési alaphálózatát készítette el, bekapcsolva az országos hálózatba. Ipari konzulensként dolgozott a BME Felsőgeodéziai Tanszékén 1973-ban, majd külső diplomatervi bírálóként működött közre. Munkája mellett az Országos Kőolajipari és Gázipari Tröszt megbízásából szakértői tevékenységet végzett. Részt vett a Geodéziai és Bányamérési Iparági Szabályzat elkészítésében. Javaslatára készült el az Ipari Geodéziai Útmutató.

1978. novemberében a Fővárosi Tanács Ingatlanrendezési Irodájánál kezdett dolgozni, innen ment nyugdíjba 1989. július 11-én.

Geodéziai és Kartográfiai folyóiratban megjelent publikációja: „Nagyipari beruházásaink geodéziai alaphálózata (1969). Tudományos előadást tartott a Tudomány és Technika házában „Dunai Kőolajipari Vállalat alappont készítésének kérdései”, „Ipartelep ellenőrzőbemérése és az állapotterkép kapcsolata” és „Ipari beruházási munkák állapotterképeinek díjszámítási kérdései” címmel. Tervezési segédletet készít „Egyszerű átszámítási módszer ipartelepeken vetületi átszámításra”.

Szakmai tevékenységének elismeréseként kapott „Kiváló Dolgozó kitüntetést” (1970) a Kőolaj és Gázipari Tervező Vállaltnál, majd a Fővárosi Tanácsnál (1985).

Tikos Jenő (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 2100 Gödöllő, Légszesz u. 3.

Oklevél száma: 102. Kelte: 1952. 02. 29.

Tuzson Tihamér (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Déri Frigyes sétány 11.

Oklevél száma: 172. Kelte: 1952. 09. 27.

A diploma megszerzése után 1952. október 1-től a Lillafüredi Erdei Vasútnál dolgozott beosztott mérnöként.

1953. május 1-én állt munkába a bajai Duna Ártéri Erdőgazdaságnál, ahol 1960-ig gépesítési-mélyépítési- vasútügyi előadóként, azt követően műszaki csoportvezetőként dolgozott.

Az erdőgazdaságnál eltöltött évek alatt különböző műszaki munkákban vett részt. Kezdetben a gépesítés beindításán dolgozott (pl. motorfűrész). Tanfolyamokat, előadásokat szervezett ebben a témában. Párhuzamosan elindult a faanyag-mozgatás gépparkjának a kialakítása,

majd bővítése. Ez megkövetelte a központi gépjavitó műhely és szervezet létrehozását, majd az erdészeti kisműhelyek, valamint a műszaki előadói személyzet megszervezését.

Megépült kb. 100 km keskeny nyomtávú erdei vasútvonal, amelyből ma csak a 30 km-es Gemenci Vasút üzemel, MÁV menetrend szerinti személyszállítást is ellátva. A pályák tervezésében, a kivitelezésének irányításában és az Önálló Vasút Üzemi Részleg létrehozásában is részt vett.

Az 1958-ban a Duna és a holtágak rakodóinak megközelítését lehetővé tevő hajópark létrehozásán fáradozott.

Ellátta a három megyére kiterjedő erdőgazdaság magas- és mélyépítési feladatainak irányítását, beruházás, felújítás, karbantartás terén. Irányítása és közvetlen részvétele a műszaki tervek készítése, elbírálása, az építési munkák ellenőrzése, műszaki ellenőri feladatok ellátása területén jelentkezett.

1966-ban kezdett tanítani a Felsőfokú Vízgazdálkodási Technikumban.

1968-ban szerzett gazdasági mérnöki másoddiplomát.

1970. szeptember 1-től a Technikum a Budapesti Műszaki Egyetem Vízgazdálkodási Karává vált. Először főiskolai docens, majd 1975-től főiskolai tanárként végezte a Geodézia című tantárgy oktatását.

1978-tól tanszékvezető és 1977-től 1985-ig oktatási igazgatóhelyettes. A főiskola műszaki igazgatóhelyetteseként feladatát képezte az intézmény által készített műszaki tervek ellenőrzését is. Az ezen szerződéses munkákat felülvizsgáló véleményező bizottság elnökeként és tagjaként kb. 10 évig tevékenykedett, számtalan tervet átvizsgálva és véleményezve.

A Vízgazdálkodási Főiskola tanáraként a Geodézia tantárgy korszerűsítése, oktatási programjának kidolgozása, jegyzetírás, a gyakorlati képzés kialakítása volt a feladata. A képzés sikerességét igazolja az a tény, hogy a vízgazdálkodási üzemmérnököknek földmérési és térképészeti munkák végzését országos rendelet tette lehetővé, közülük sokan e szakterületen helyezkedtek el. Az oktató munka mellett rendszeresen végezte létesítmények felmérését. Ilyenek voltak: halastavak felmérése, létesítésükhöz szükséges térképek készítése, a Duna komáromi öblözetének felmérése, közreműködés a Nagykovácsói Főcsatorna felmérési munkáiban, felmérések végzése a Tisza felső és alsó szakaszán, a Dráván, a Körösöknél. A Líbiai Vízügyi Főiskola tervezésénél tervező és témafelelős helyettesi feladatokat látott el.

1988-ban vonult nyugállományba. Ezt követően 1999-ig vállalkozóként végzett mérnöki munkát.

1975-1987 között tagja volt a Geodéziai és Kartográfiai Egyesület bajai csoportjának.

Szakmai munkája elismeréseként az „Oktatásügy Kiváló Dolgozója” kitüntetésben részesült két ízben (1974, 1977).

Varga László (1927) okleveles erdőmérnök

Címe: 8360 Keszthely, Hóvirág u. 1.

Oklevél száma: 159. Kelte: 1952. 08. 26.

1952. augusztus 26-án tett államvizsgát, ezt követően a Balatonfelvidéki Erdőgazdaságnál kezdett dolgozni, üzemegységvezető-helyettesi beosztásban.

1953. április 1-én átszervezés után a Keszthelyi Erdőgazdasághoz került erdészeti vezető-helyettesi beosztásba.

1954. május 1-én kapott erdészvezetői kinevezést, 1958. január 1-től szakfelügyelőként tevékenykedett. 1964. január 1-től értékesítési csoportvezetőként dolgozott. Átszervezés következtében 1970 -től kereskedelmi osztályvezető lett a Balatonfelvidéki Erdő- és Fafeldolgozó gazdaságnál egészen az 1988. május 1- i nyugdíjazásáig.

Nyugdíjasként sem szakadt el az erdőtől. Az „Erdészeti Nyugdíjas Klub- Keszthely” elnöke.

Munkája elismeréseképp négyszer kapott „Kiváló Dolgozó” oklevelet, két esetben „Kiváló Dolgozó” jelvényt, egyszer tüntették ki az „Erdészeti Kiváló Dolgozója” címmel. Nyugdíjazásakor a Minisztériumtól „Kiváló Munkáért kitüntetés” kapott.

Vaszi Andor (1927) okleveles erdőmérnök

Címe: Prinz Eugen Str. 6., A-4600 Wels , Ausztria

Oklevél száma: 178. Kelte: 1952. 09. 27.

meghelt 2009-ben

1952. október 16-én védte meg erdőmérnöki diplomáját. Ezt követően az Agrártudományi Egyetem tanársegéde a Geodézia és Kultúrtechnika Tanszéken. Feladata az oktatás és előadások tartása, terepi munkák, térképezés és kitűzések készítése.

1956. novemberében Ausztriába utazik. Munkát vállal, földmérési irodában dolgozik, felméréseket készít és ügyfélfogadással foglalkozik. A Dunai Erőmű mélyépítési vállalat építésvezetője.

1968. telén tanulmányútra utazott Észak- és Nyugat-Európába. Átképzési tanfolyamok résztvevője, utána mint műszaki tanácsadó vállal munkát különböző cégeknél.

1987. októberében vonult nyugállományba, ezután kereskedelemmel foglalkozott, főleg Magyarországon.

Társadalmi tevékenységéért a welsi polgármester kitüntetésben részesítette.